

PARRÒQUIES@RENYNS

Sant Martí d'Arenys de Munt i Santa Maria d'Arenys de Mar (Bisbat de Girona)

17 ABRIL 2020 - DIVENDRES DE L'OCTAVA DE PASQUA / A - NÚM. 27

LECTURES DEL DIA

- Lectura primera
Ac 4, 1-12

La salvació no es troba en
ningú més que en Jesucrist

- Salm responsorial
SI 117

R. La pedra que rebutjaven
els constructors ara
corona l'edifici

- Evangeli
Jn 21, 1-14

Jesús s'acostà, prengué el pa
i els el donava.
Igual va fer amb el peix

SANTORAL

Sants Elies, Pau i Isidor,
monjos i màrtirs
Sant Anicet, papa
Sant Robert de Molesme

INTENCIONS DE MISSA

- Difunts:

Pels difunts de coronavirus
de les nostres parròquies

- Agraïment:

Al personal que treballa
en centres residencials
d'infància i joventut,
de persones amb diversitat
funcional i de gent gran

UNES PARAULES

Benvolguts i benvolgudes, cito l'últim fragment del Papa Francesc a la seva benedicció "Urbi et Orbi": «Aquest no és temps de la divisió. Que el Crist, la nostra pau, il·lumini aquells que tenen responsabilitats en els conflictes, perquè tinguin la valentia d'adherir-se a la crida per un alt el foc global i immediat en tots els indrets del món». I pensava: Per què el dia de Pasqua el Papa ens recorda això? Doncs molt senzill, perquè té la consciència molt clara de la dignitat de cada un dels fills de Déu. No té sentit que posem tots els mitjans per frenar una pandèmia provocada pel coronavirus, i no fem cap esforç per aturar les pandèmies provocades per l'odi. Ja ens ho havia recordat el Papa Joan XXIII en una bonica encíclica titulada *Pau a la terra*, que podríem rellegir aquests dies. Escrivia: «Que Déu allunyi del cor dels homes tot allò que pugui posar en perill la pau; i que els transformi en testimonis de veritat, de justícia, d'amor fraternal. Que il·lumini els responsables dels pobles a fi que juntament amb les sol·licituds del just benestar dels seus ciutadans, garanteixin i defensin el gran do de la pau». Ja ho veieu, una pau que no és només l'absència de conflicte, sinó el treball per a construir un món millor a través del perdó, de la comprensió, de l'amor i de la fe. Necessitem la pau. I els cristians tenim l'obligació de començar a fer-ho possible.

Mn. Joan Soler i Ribas

L'EVANGELI (Jn 21, 1-14)

En aquell temps, es trobaven plegats Simó Pere, Tomàs, Natanael, els fills de Zebedeu i dos deixebles més. Simó Pere els digué: «Me'n vaig a pescar». Els altres li responen: «Nosaltres també hi venim». Sortiren tots i pujaren a la barca, però aquella nit no pescaren res.

Quan ja clarejava, Jesús s'aturà vora l'aigua, però els deixebles no el reconegueren. Ell els digué: «Nois, no teniu res per a menjar?» Li contestaren: «No». Els digué: «Tireu la xarxa a la dreta de la barca, i pescareu». Ho feren així, i ja no la podien treure de tant de peix com hi havia. Llavors aquell deixeble que Jesús estimava diu a Pere: «És el Senyor». Així que Simó Pere sentí aquestes paraules, es posà la roba que s'havia tret i es llançà a l'aigua per anar a trobar Jesús.

COMENTARI

Avui l'evangeli comença amb la tristesa de veure com Pere, el primer dels apòstols, decideix tornar a pescar, significat la seva renúncia a tot el que havien viscut. Havia assumit el fracàs del que havia cregut, la il·lusió que havia posat en Jesús s'havia acabat i ara calia tocar de peus a terra. El somni de Déu havia desaparegut. Per què? Doncs perquè Pere no s'havia perdonat per haver negat a Jesús tres vegades. Aquest és el gran problema de Pere i de molts. Que s'han equivocat en algun moment de la seva vida, i que han estat incapaços de perdonar-se, de recomençar. Però avui és diferent. Mentre intentaven pescar sense èxit, reconeixen a Jesús a l'altra costat, en direcció contrària a on anaven ells. I és bonic, perquè qui el reconeix primer, una vegada més, és Joan. El deixeble que tenia el cor net i havia estat al costat de Jesús fins al final. Que no tenia por d'estimar. I si estava a la barca era per Pere, però el seu cor continuava amb Jesús. I per això el reconeix. Perquè a Jesús se'l troba només amb la mirada del cor. I llavors l'evangeli ens diu que Pere es vesteix per llençar-se a l'aigua! Semblaria absurd, perquè normalment ho fem al revés. Ens despullam per llençar-nos a l'aigua. Però aquí és diferent. Pere estava nu en el sentit figurat d'haver-se tret el vestit d'apòstol. I ara el torna a recuperar. I recuperar-lo vol dir mullar-se, vol dir no tenir por a les dificultats. Gràcies Pere, una vegada més. Potser també ha arribat el nostre temps de posar-nos, de nou, el vestit d'apòstols.